

Caudwell a M. Bethell, ve spolupráci s Lordem P. Goldsmithem QC a N. Painesem QC, jakož i T. Wardem) proti **Evropskému parlamentu** (zmocněnci: K. Bradley a M. Moore), **Radě Evropské unie** (zmocněnci: M. Sims a E. Karlsson, jakož i F. Ruggeri Laderchi), podporovaným: **Komisi Evropských společenství** (zmocněnci: J.-P. Keppenne a N. Yerrel), Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Schiemann, předsedové senátů, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), K. Lenaerts, P. Kūris, E. Juhász, A. Borg Barthet a M. Ilešič, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 6. prosince 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.
3. Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 24. listopadu 2005

ve věci **136/04** (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof): **Deutsches Milch-Kontor GmbH** proti **Hauptzollamt Hamburg-Jonas** (¹)

(Vývozní náhrady — Nařízení (EHS) č. 804/68, 1706/89 a 3445/89 — Sýry určené ke zpracování ve třetí zemi)

(2006/C 36/17)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C 136/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 3. února 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 15. března 2004, v řízení **Deutsches Milch-Kontor GmbH** proti **Hauptzollamt Hamburg-Jonas**, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení J. Makarczyk, předseda senátu, R. Schintgen a R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp, rada, vydal dne 24. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Na sýry vyvezené v roce 1990, které jsou svojí povahou určeny ke zpracování ve třetí zemi, se může vztahovat vývozní náhrada podle čl. 17 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 804/68 ze dne 27. června 1968, kterým se stanoví společná organizace trhu v oblasti mléka a mléčných výrobků, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3904/87 ze dne 22. prosince 1987, pod podmínkou, že jsou s ohledem na jejich druh a složení zařazeny pod některé z kódových čísel výrobků uvedených v příloze k nařízení Komise (EHS) č. 1706/89 ze dne 15. června 1989, kterým se stanoví vývozní náhrady pro mléko a mléčné výrobky, tak jak jsou definovány nomenklaturou zemědělských produktů pro vývozní náhrady, tvořící přílohu k nařízení Komise (EHS) č. 3445/89 ze dne 15. listopadu 1989, kterým se stanoví úplné znění nomenklatury zemědělských produktů pro vývozní náhrady použitelné od 1. ledna 1990.

(¹) Úř. věst. 118, 30.4.2004

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 22. listopadu 2005

ve věci **C-144/04** (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Mnichov): **Werner Mangold** proti **Rüdigeru Helmovi** (¹)

(Směrnice 1999/70/ES — Ustanovení 2, 5 a 8 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou — Směrnice 2000/78/ES — Článek 6 — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Diskriminace na základě věku)

(2006/C 36/18)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-144/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Arbeitsgericht Mnichov (Německo) ze dne 26. února 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 17. března 2004, v řízení **Werner Mangold** proti **Rüdigeru Helmovi**, Soudní dvůr (velký senát), ve složení P. Jann, předseda prvního senátu, zastupující předseda, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Schiemann, předsedové senátů, R. Schintgen (zpravodaj), S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet a M. Ilešič, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 22. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Ustanovení 8 bod 3 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999 a provedené směrnicí Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která z důvodů souvisejících s nezbytností podpory zaměstnanosti a nezávisle na provádění uvedené dohody snížila věk, při jehož překročení lze uzavírat pracovní smlouvy na dobu určitou bez omezení.
- 2) Právo Společenství, a zejména čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, je třeba vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která povoluje uzavírání pracovních smluv na dobu určitou bez omezení, pokud pracovník dosáhl věku 52 let, ledaže existuje úzká spojitost s předchozí pracovní smlouvou na dobu neurčitou uzavřenou s tímž zaměstnavatelem.

Je věcí vnitrostátního soudu, aby zajistil plný účinek obecné zásady nediskriminace na základě věku tím, že nepoužije žádné ustanovení vnitrostátního práva, jež je s touto zásadou v rozporu, a to i v případě, že lhůta k provedení uvedené směrnice ještě neuplynula.

(¹) Úř. věst. C 146, 29.5.2004.

probíhajícím před tímto soudem mezi **Unicredito Italiano SpA** a **Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova** rozhodnutí o předběžné otázce, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 15. prosince 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Přezkoumání položených otázek neodhalilo skutečnosti, jimiž by mohla být dotčena platnost rozhodnutí Komise 2002/581/ES ze dne 11. prosince 2001 o režimu státních podpor zavedeném Itálií ve prospěch bank.
2. Články 87 ES a násl., článek 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, jakož i zásady ochrany legitimního očekávání, právní jistoty a proporcionality nemohou bránit vnitrostátnímu opatření, které ukládá vrácení podpory na základě rozhodnutí Komise, které tuto podporu kvalifikovalo jako neslučitelnou se společným trhem a jehož přezkum s ohledem na tato ustanovení a obecné zásady neodhalil skutečnosti, jimiž by mohla být dotčena platnost.

(¹) Úř. věst. C 118, 30.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 15. prosince 2005

ve věci C-148/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Commissione tributaria provinciale di Genova*): **Unicredito Italiano SpA** proti *Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova* (¹)

(Státní podpory — Rozhodnutí 2002/581/ES — Daňová zvýhodnění poskytnutá bankám — Odůvodnění rozhodnutí — Kvalifikace státní podporou — Podmínky — Slučitelnost se společným trhem — Podmínky — Článek 87 odst. 3 písm. b) a c) ES — Významný projekt společného evropského zájmu — Rozvoj určitých činností — Dříve poskytnutá daňová zvýhodnění — Navrácení podpory — Zásada ochrany legitimního očekávání — Zásada právní jistoty — Zásada proporcionality)

(2006/C 36/19)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-148/04, jejímž předmětem je žádost *Commissione tributaria provinciale di Genova* (Itálie) zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES směřující k získání ve sporu

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 27. října 2005

ve spojených věcech C-187/04 a C-188/04: **Komise Evropských společenství** proti **Italské republice** (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 93/37/EHS — Veřejné zakázky na stavební práce — Koncese na stavební práce — Pravidla zveřejňování)

(2006/C 36/20)

(Jednací jazyk: italština)

Ve spojených věcech C-187/04 a C-188/04, jejichž předmětem jsou dvě žaloby pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podané dne 22. dubna 2004, **Komise Evropských společenství** (zmocněnec: K. Wedner, advokát: G. Bambara) proti **Italské republice** (zmocněnec: I. M. Braguglia, advokát: M. Fiorilli), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J. Makarczyk (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris a J. Klučka, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 27. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující: